
Dokument zasedanja

A9-0151/2021

30.4.2021

POROČILO

o vlogi razvojnega sodelovanja in humanitarne pomoči EU pri odpravljanju posledic pandemije COVID-19
(2020/2118(INI))

Odbor za razvoj

Poročevalca: Hildegard Bentele, Norbert Neuser

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU.....	22
POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU V PRISTOJNEM ODBORU.....	23

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o vlogi razvojnega sodelovanja in humanitarne pomoči EU pri odpravljanju posledic pandemije COVID-19 (2020/2118(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju izjave Svetovne zdravstvene organizacije z dne 30. januarja 2020, ki je pandemijo COVID-19 razglasila za izredne razmere mednarodnih razsežnosti na področju javnega zdravja,
- ob upoštevanju uvodnih izjav generalnega direktorja Svetovne zdravstvene organizacije na informativnem srečanju medijev o covidu-19 11. marca 2020, s katerim je to bolezen razglasil za pandemijo,
- ob upoštevanju poročila OZN iz marca 2020 z naslovom „Shared Responsibility, Global Solidarity: Responding to the socio-economic impacts of COVID-19“ (Skupna odgovornost, globalna solidarnost: odzivanje na socialno-ekonomske učinke covid-19),
- ob upoštevanju skupne izjave skupine Svetovne banke in Mednarodnega denarnega sklada z dne 25. marca 2020 o pozivu k ukrepanju v zvezi z dolgom držav Mednarodnega združenja za razvoj (IDA) ter sporočila finančnih ministrov in guvernerjev centralnih bank skupine G20 z dne 15. aprila 2020, v katerem je bila napovedana časovno omejena začasna ustavitev plačil servisiranja dolga za najrevnejše države, ki so zaprosile za prestrukturiranje dolga,
- ob upoštevanju resolucije generalne skupščine OZN z dne 2. aprila 2020 o globalni solidarnosti v boju proti koronavirusni bolezni 2019 (COVID-19),
- ob upoštevanju resolucije generalne skupščine OZN 74/274 z dne 2. aprila 2020 o mednarodnem sodelovanju za zagotavljanje globalnega dostopa do zdravil, cepiv in medicinske opreme za boj proti covidu-19,
- ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 8. aprila 2020 o globalnem odzivu EU na pandemijo covid-19 (JOIN(2020)0011),
- ob upoštevanju mednarodne donatorske konference, ki jo je EU skupaj s Svetovno zdravstveno organizacijo in drugimi partnerji gostila 4. maja 2020 in na kateri je bilo zbranih 7,4 milijarde EUR začetnega financiranja za začetek sodelovanja na področju raziskav na svetovni ravni,
- ob upoštevanju predloga Komisije z dne 28. maja 2020 za uredbo Sveta o vzpostavitvi Instrumenta Evropske unije za okrepanje v podporo okrepanju po pandemiji COVID-19 (COM(2020)0441), v katerem je predlagana dodelitev do 5 milijard EUR v cenah iz leta 2018 za humanitarno pomoč zunaj Unije,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 8. junija 2020 o oblikovanju svetovnega odziva na

covid-19 „Ekipa Evrope“,

- ob upoštevanju predloga iz osnutka sklepov Sveta z dne 10. julija 2020, da se zagotovi 5 milijard EUR za humanitarno pomoč prek instrumenta za sosedstvo ter razvojno in mednarodno sodelovanje (NDICI – Evropa v svetu) v okviru instrumenta Next Generation EU,
- ob upoštevanju predloga Sveta iz osnutka sklepov z dne 10. julija 2020, da se opredelijo jasna merila in načini dodelitve sredstev za novo rezervo za solidarnost in nujno pomoč,
- ob upoštevanju komponente Organizacije za prehrano in kmetijstvo (FAO) v globalnem načrtu humanitarnega odziva na covid-19 za leto 2020 z naslovom „Addressing the impacts of COVID-19 in food crises“ (Obravnavanje učinkov covida-19 v krizah zaradi pomanjkanja hrane, april-december 2020),
- ob upoštevanju članka Sklada Združenih narodov za otroke (Unicef) z naslovom „Protecting the most vulnerable children from the impact of coronavirus: An agenda for action“ (Varovanje najranljivejših otrok pred posledicami koronavirusa: agenda za ukrepanje), ki je bil objavljen 3. aprila 2020 in posodobljen 21. septembra 2020,
- ob upoštevanju poročila Svetovnega programa za hrano z dne 29. septembra 2020 o globalnem odzivu Svetovnega programa za hrano na covid-19,
- ob upoštevanju poročila informacijske mreže o prehranski varnosti z dne 20. aprila 2020 z naslovom „2020 Global Report on Food Crises 2020: Joint Analysis for Better Decisions“ (Globalno poročilo o prehranskih krizah za leto 2020: skupna analiza za boljše odločanje),
- ob upoštevanju poročila konference OZN o trgovini in razvoju z dne 19. novembra 2020 z naslovom „Impact of the COVID-19 pandemic on trade and development: transitioning to a new normal“ (Učinek pandemije covida-19 na trgovino in razvoj: prehod v novo normalnost),
- ob upoštevanju poročila FAO, Mednarodnega sklada za kmetijski razvoj, Unicefa, Svetovnega programa za hrano in Svetovne zdravstvene organizacije iz leta 2020 z naslovom „The State of Food Security and Nutrition in the World 2020: Transforming food systems for affordable healthy diets“ (Stanje prehranske varnosti in prehrane v svetu 2020: preoblikovanje živilskih sistemov za cenovno sprejemljivo zdravo prehrano),
- ob upoštevanju dokumenta za razpravo, ki ga je septembra 2020 pripravila skupina strokovnjakov na visoki ravni za prehransko varnost in prehrano Odbora za svetovno prehransko varnost (CFS) z naslovom „Impacts of COVID-19 on food security and nutrition: developing effective policy responses to address the hunger and malnutrition pandemic“ (Učinki pandemije covida-19 na prehransko varnost in prehrano: razvoj učinkovitih političnih odzivov za boj proti pandemiji lakote in podhranjenosti),
- ob upoštevanju resolucije generalne skupščine Svetovne zdravstvene organizacije z dne 28. maja 2019 o vodi, sanitarni oskrbi in higieni v zdravstvenih ustanovah,

- ob upoštevanju poročila o napredku usklajevalnega odbora skupnega programa Združenih narodov za boj proti HIV/AIDS (UNAIDS) z dne 23. novembra 2020 z naslovom „COVID-19 and HIV: Progress Report 2020“ (COVID-19 in HIV: poročilo o napredku za leto 2020),
- ob upoštevanju politične deklaracije OZN s srečanja na visoki ravni o splošnem zdravstvenem varstvu z dne 23. septembra 2019 z naslovom „Universal Health Coverage: Moving Together to Build a Healthier World“ (Splošno zdravstveno varstvo: skupaj za bolj zdrav svet),
- ob upoštevanju poročila Svetovne zdravstvene organizacije z dne 15. oktobra 2020 z naslovom „Global Tuberculosis Report 2020“ (Globalno poročilo o tuberkulozi za leto 2020),
- ob upoštevanju priporočil s posvetovanja Svetovne zdravstvene organizacije o zoonozah z dne 5. maja 2004,
- ob upoštevanju akcijskega načrta EU za enakost spolov III za obdobje 2021–2025 (GAP III) z naslovom Ambiciozen načrt za enakost spolov in krepitev vloge žensk v zunanjem delovanju EU,
- ob upoštevanju poročila o politiki Agencije OZN za ženske z dne 9. aprila 2020 z naslovom „The impact of COVID-19 on women“ (Vpliv covid-19 na ženske),
- ob upoštevanju poročila Sklada OZN za prebivalstvo (UNFPA) z dne 27. aprila 2020 z naslovom „Impact of the COVID-19 Pandemic on Family Planning and Ending Gender-based Violence, Female Genital Mutilation and Child Marriage“ (Vpliv pandemije covid-19 na načrtovanje družine in odpravo nasilja na podlagi spola, pohabljanje ženskih spolovil in poroke otrok),
- ob upoštevanju članka UNFPA z dne 28. aprila 2020 z naslovom „Millions more cases of violence, child marriage, female genital mutilation, unintended pregnancy expected due to the COVID-19 pandemic“ (Pričakovanih na milijone več primerov nasilja, porok otrok, pohabljanja ženskih spolovil in nenamernih nosečnosti zaradi pandemije covid-19),
- ob upoštevanju mednarodnega zdravstvenega pravilnika Svetovne zdravstvene organizacije iz leta 2005,
- ob upoštevanju novega evropskega soglasja o razvoju z naslovom Naš svet, naše dostojanstvo, naša prihodnost, iz leta 2018,
- ob upoštevanju Evropskega soglasja o humanitarni pomoči iz leta 2008,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 27. oktobra 2015 o krizi zaradi ebole: dolgoročne izkušnje in načini krepitev zdravstvenih sistemov v državah v razvoju, da bi preprečili prihodnje krize¹,

---

¹ UL C 355, 20.10.2017, str. 2.

- ob upoštevanju študije profesorice Sabine Oertelt-Prigione z dne 27. maja 2020 z naslovom „The impact of sex and gender in the COVID-19 pandemic“ (Vpliv spola v pandemiji covida-19),
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. aprila 2020 o usklajenem ukrepanju EU za spoprijemanje s pandemijo COVID-19 in njenimi posledicami²,
  - ob upoštevanju člena 54 Poslovnika,
  - ob upoštevanju mnenja Odbora za kulturo in izobraževanje,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj (A9-0151/2021),
- A. ker je covid-19 globalna pandemija, ki zadeva vse države po svetu;
  - B. ker Konferenca OZN o trgovini in razvoju v posebnem poročilu iz leta 2020 z naslovom Učinek pandemije covida-19 na trgovino in razvoj: prehod v novo normalnost, navaja, da so motnje, ki jih je povzročila pandemija covida-19, povzročile resnične in nesorazmerne posledice za ranljiva in prikrajšana gospodinjstva z nizkimi dohodki, migrante, delavce v neformalnem sektorju in pogosto ženske, zlasti v državah v razvoju, kjer prebivalstvo ni vključeno v mreže socialne varnosti in je še posebej prizadeto zaradi rastoče brezposelnosti;
  - C. ker je pandemija covida-19 povečala nasilje na podlagi spola, poroke otrok in obstoječe neenakosti, zlasti kar zadeva dostop do zdravstvenih storitev, vključno s storitvami na področju spolnega in reproduktivnega zdravja in pravic, ter je že preobrnila del napredka, doseženega na področju enakosti spolov v zadnjih desetletjih;
  - D. ker je za humanitarno pomoč veliko premalo sredstev, zaradi česar je v državah v razvoju težko ustrezno obravnavati posledice pandemije covida-19;
  - E. ker so se gospodarske in socialne posledice pandemije covida-19 najbolj občutili v državah v razvoju; ker se pričakuje, da se bo skrajna revščina po svetu v letu 2020 povečala prvič po več kot 20 letih, kar bo ranljive posameznike vodilo v prodajo premoženja, večje najemanje posojil in porabo prihrankov;
  - F. ker je treba kratkoročno humanitarno pomoč združiti s podporo za reševanje obstoječih izzivov, kot so varnost, revščina, mir, demokracija in podnebne spremembe, da bi se okrepila dolgoročna odpornost;
  - G. ker je tveganje, da bi se okužilo več milijonov beguncev po vsem svetu, nesorazmerno veliko, saj često živijo v gosto naseljenih begunskih taboriščih ali zbirnih središčih, v katerih se samo število otrok ocenjuje na približno 3,7 milijona;
  - H. ker je pandemija covida-19 močno vplivala na dostop do spolnega in reproduktivnega zdravja in pravic, zlasti za ženske in mlade, saj se niso več obravnavali prednostno, prišlo pa je tudi do motenj pri zagotavljanju storitev spolnega in reproduktivnega zdravja in pravic ter do omejitev potovanj in sprememb v vedenju pri iskanju

---

² Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0054.

zdravstvenih storitev; ker zaradi pandemije 49 milijonov žensk ni imelo dostopa do sodobnih kontracepcijskih sredstev, ki so jih potrebovale;

- I. ker se zaradi podnebnih sprememb in nenehnega izgubljanja biotske raznovrstnosti in uničevanja naravnih habitatov po svetu močno povečuje tveganje razvoja zoonoz; ker pandemije covid-19 v nobenem primeru ne smemo uporabiti kot izgovor za prepozno ukrepanje pri spopadanju z izrednimi podnebnimi in okoljskimi razmerami; ker je treba svetovno gospodarstvo po izbruhu covid-19 nujno ponovno postaviti na noge na okolju in socialno prijazen način;
- J. ker je pandemija covid-19 močno zaostрила obstoječo težavo zadolženosti držav v razvoju in dodatno ogrozila njihova prizadevanja, da bi zbrale dovolj sredstev za uresničitev ciljev trajnostnega razvoja, prav tako pa so se v svetovnem merilu tudi močno zmanjšala nakazila izseljencev in neposredne tuje naložbe;
- K. ker je bil med pandemijo covid-19 – zaradi pritiska na sisteme javnega zdravstva in ukrepov za omejitev gibanja – še bolj omejen dostop do storitev spolnega in reproduktivnega zdravja ter pravic, kar ogroža zdravje žensk;
- L. ker so po podatkih Unicefa zaprtja šol, ko so bila v letu 2020 najbolj številčna, prizadela 1,6 milijarde otrok in mladih po vsem svetu, saj mnogi doma nimajo dostopa do interneta; ker bi zaradi pandemije covid-19 utegnilo vsaj 24 milijonov učencev opustiti šolanje;
- M. ker se zaradi pandemije covid-19 povečujejo potrebe skupnosti, ki so jih prizadeli skrajni vremenski pojavi, naravne nesreče in podnebne spremembe;
- N. ker so motnje v sistemih izobraževanja in usposabljanja po vsem svetu, ki jih je povzročil izbruh pandemije, v sodobni zgodovini bržkone brez primere, saj je zaprtje šol in ustanov za usposabljanje po podatkih Unesca prizadelo 94 % učečega se prebivalstva po svetu, kar bi lahko trajno vplivalo na dolgoročne obete številnih mladih, zlasti deklet; ker so bili zaradi zaprtja šola zaradi pandemije ranljivi otroci prikrajšani za storitve prehranjevanja v šolah, ki so bistvene za njihovo zdravje, s čimer se je število otrok, ki živijo v lakoti, leta 2020 povečalo za 36 milijonov, povečale pa so se tudi možnosti, da bodo žrtve nasilja in zlorab;
- O. ker je pandemija izpostavila krhkost svetovnih dobavnih verig, zlasti v živilskem in zdravstvenem sektorju, ter povečala ranljivost držav v razvoju, ki so od njih odvisne; ker je pandemija priložnost za razvoj bolj trajnostnih in odpornih dobavnih verig, tudi regionalnih vrednostnih verig, ter za spodbujanje regionalnega povezovanja; ker se kot sekundarni posledici pandemije povečujeta pomanjkanje prehranske varnosti in podhranjenost;
- P. ker je izobraževanje bistveno za premagovanje obnavljanja revščine in zmanjšanje neenakosti; ker je cilj trajnostnega razvoja št. 4 zagotoviti vključujoče in pravično kakovostno izobraževanje ter spodbujati možnosti vseživljenjskega učenja za vse in ker je to bistveno za doseganje drugih ciljev trajnostnega razvoja; ker več ciljev trajnostnega razvoja poudarja prispevek kulture k trajnostnemu razvoju, zlasti cilj trajnostnega razvoja št. 4;

- Q. ker bo pandemija imela uničujoče posledice za ljudi v državah, kjer je premalo sredstev za financiranje zdravstvenih sistemov, zlasti za ženske in dekleta ter za ljudi v državah, ki so jih prizadeli konflikti; ker bo v letu 2021 zaradi pandemije več kot 47 milijonov žensk in deklet na svetu pod pragom revščine;
- R. ker bodo gospodarske posledice ukrepov, sprejetih za spopadanje s pandemijo covid-19 v državah v razvoju, še zaostriale že obstoječe neenakosti in ranljivosti, tudi s tem, ko bodo še bolj oslabilе zdravstveno infrastrukturo, poslabšale prehransko varnost, povečale razkorak v izobraženosti ter povečale revščino in socialno izključenost;
- S. ker Svetovna zdravstvena organizacija in Unicef v poročilu iz decembra 2020 navajata, da je približno 1,8 milijarde ljudi izpostavljenih večjemu tveganju okužbe s covid-19 in drugimi boleznimi, ker uporabljajo zdravstvene ustanove brez osnovne oskrbe z vodo ali delajo v takšnih ustanovah;
- T. ker je pandemija covid-19 močno vplivala na redne programe imunizacije in druge osnovne zdravstvene storitve, kar ogroža življenje;
- U. ker se glede na nedavne podatke UNFPA ocenjuje, da bo zamuda pri programih ozaveščanja skupnosti ali njihova prekinitve in pri izobraževanju o škodljivih praksah v naslednjem desetletju globalno povzročila dva milijona več primerov pohabljanja ženskih spolovil in 13 milijonov več porok otrok v primerjavi s predpandemičnimi ocenami;
- V. ker so imele prepovedi gibanja posebno resne posledice za invalide in osebe z motnjami v duševnem razvoju;
- W. ker so potrebni boljše usklajevanje, skupna raba zmogljivosti in sodelovanje v mednarodnih prizadevanjih za spodbujanje učinkovite in odporne povezave med humanitarnim delovanjem, razvojem in mirom;
- X. ker so zaradi pandemije covid-19 še hujše kršitve človekovih pravic ter stigmatizacija in diskriminacija ljudi, ki živijo z virusom HIV, oseb LGBTI in drugih ranljivih skupin, kar še bolj izpostavlja potrebo, da odzivi na covid-19 temeljijo na človekovih pravicah in enakosti, kot je bila že izkušnja z odzivom na virus HIV; ker je bil ključnim populacijam mestoma zavrnjen dostop do storitev ali pa so bile žrtev diskriminacije pri izvrševanju odredb o prepovedi gibanja zaradi covid-19;
- Y. ker bodo srednjeročne posledice covid-19 verjetno uničujoče ter bodo preobrnilе več let napredka v razvoju in zahtevale sodelovanje v svetovnem merilu brez primere v zgodovini;
- Z. ker je kriza, ki jo je povzročila pandemija, pospešila digitalni prehod in prehod na nova učna orodja, kot sta učenje na daljavo in kombinirano učenje;
- AA. ker je bistveno še enkrat več potrditi, da so za doseganje ciljev trajnostnega razvoja in Pariškega sporazuma potrebne naložbe v človekov razvoj in izvajanje pristopa, ki temelji na pravicah, obenem pa je treba spoštovati načela iz Busana za učinkovito razvojno sodelovanje;

Pristop Ekipe Evropa

1. pozdravlja odziv EU na pandemijo covid-19 na svetovni ravni, ki kaže, da želi voditi in izkazovati solidarnost z vsemi partnerskimi državami, tudi tistimi, ki jih je prizadel konflikt ali humanitarna kriza; vendar poudarja, da se sedanja sredstva v glavnem prerazporejajo iz drugih proračunskih vrstic in da se je treba spopasti z izzivom vnaprejšnjega zagotavljanja pomoči; poziva k posodobitvi meril za dodeljevanje sredstev ob upoštevanju posledic pandemije v partnerskih državah; zato poziva k uporabi znatnih novih fleksibilnih sredstev za pomoč državam v razvoju po vsem svetu v boju proti neposrednim in posrednim posledicam pandemije covid-19 in za odzivanje na njihove nujne potrebe pri upravljanju zdravja in epidemiološkem spremljanju; poudarja, da mora biti takojšnja razpoložljivost cenovno dostopnih in varnih cepiv, zdravil, opreme ter terapevtskih in diagnostičnih sredstev na enakopraven način in na svetovni ravni eden od prvih korakov; poudarja, da je prav tako pomembno, da bodo imeli prednost pri cepljenju zdravstveni in socialni delavci, nato pa učitelji in drugi nepogrešljivi delavci ter osebe, pri katerih obstaja največje tveganje za nastanek zapletov zaradi covid-19; poziva donatorje, naj hitro povečajo uradno razvojno pomoč, da bi dosegli raven, ki je bila obljubljena v preteklosti, vendar nikoli uresničena;
2. glede na to pozdravlja svetovni program COVAX za pravičen in splošen dostop do cepiv proti covidu-19 in trdno podporo Ekipe Evropa, ki je največja donatorka in je doslej za to pobudo namenila več kot 850 milijonov EUR, medtem ko so države članice in nečlanice EU že napovedale, da bodo presežke cepiv darovale prek programa COVAX; pozdravlja novico Svetovne zdravstvene organizacije, da se je razdeljevanje cepiv 91 upravičenim državam začelo v prvem četrtletju 2021 in da sta bili doslej dostavljeni dve milijardi odmerkov; poudarja, da bi moralo biti varno cepivo na voljo vsem za dostopno ceno in brez težav, da bo mogoče zajezi pandemijo; poudarja, da je treba dati prednost zdravstvenim delavcem in najbolj ranljivim ljudem;
3. poziva Ekipo Evropa, naj poveča učinkovitost mehanizmov za skladnost politik trajnostnega razvoja, tako da jih bodo sistematično in učinkovito uporabljale vse institucije EU in države članice; poudarja, da bi morala EU izvesti ocene učinka na trajnostnost na vseh področjih politik, tudi v zvezi z odzivanjem na pandemijo;
4. vztraja, da je treba zagon, ki ga je dobil skupni pristop Ekipe Evropa v smislu skupne analize, skupnega načrtovanja in skupnega izvajanja, pretvoriti v nov standard za sodelovanje na področju humanitarne pomoči in razvojne politike, tako v zakonodaji kot v praksi; meni, da bi se morala EU zavzemati za tesnejše sodelovanje ne le med državami članicami, temveč tudi z državami donatorkami, ki niso članice EU, da bi čim bolj povečali učinkovitost in uspešnost mednarodnega sodelovanja in humanitarne pomoči; poudarja pomen instrumenta za sosedstvo ter razvojno in mednarodno sodelovanje (Evropa v svetu) pri financiranju človekovega razvoja, vključno z zdravstvom, prehrano, vodo, sanitarnimi storitvami in higieno, socialnim in otroškim varstvom ter izobraževalnim sektorjem; poziva EU in države članice, naj v skupnih programih dajo prednost človekovemu razvoju in zdravstvu; spodbuja Komisijo, naj humanitarne in razvojne instrumente uporablja prožno, v skladu s celostnim pristopom povezanosti, zlasti pri financiranju in distribuciji cepiv;
5. poziva donatorje iz EU, naj poskrbijo, da bodo lokalne organizacije civilne družbe in

mednarodne nevladne organizacije, ki delujejo na terenu, dobile finančna sredstva za izvajanje programov in projektov za boj proti pandemiji covid-19 in njihovim posledicam v skupnosti, da bi dosegli najbolj zapostavljene ljudi; poudarja, da je treba nujno zagotoviti optimalno dopolnjevanje financiranja EU, saj dodatna sredstva za odzivanje na covid-19 in okrevanje niso na voljo, večina denarja pa je namenjena geografskim programom;

Financiranje humanitarne pomoči

6. svari, da bi lahko pandemija sprožila humanitarno krizo; je zelo zaskrbljen zaradi nezadostnega financiranja proračuna EU za humanitarno pomoč glede na dodatne humanitarne potrebe, ki jih je povzročila pandemija; poziva k jasni razdelitvi sredstev za rezervo za solidarnost in nujno pomoč, da bi zagotovili uravnoteženo kritje njenih obveznosti, kot sledi: niti za notranje niti za zunanje poslovanje se ne sme dodeliti več kot 60 % letnega zneska rezerve; 1. oktobra vsako leto mora ostati na voljo vsaj ena četrtna letnega zneska za leto n za kritje potreb, ki bi nastale do konca tega leta; od 1. oktobra se lahko preostala sredstva uporabijo za kritje potreb, ki bi nastale do konca tega leta;
7. poudarja, da je treba najbolj ranljivemu prebivalstvu ponuditi humanitarno pomoč, na primer zdravstvene delavce in opremo, med drugim osebno zaščitno opremo in teste; v zvezi s tem pozdravlja vzpostavitev humanitarnega zračnega mostu Evropske unije v letu 2020;
8. poziva EU in države članice, naj državam, kjer bodo učinki pandemije najhujši, dodelijo dodatna sredstva, da se bodo lahko soočile s posrednimi in neposrednimi posledicami, ter vztraja, da je treba hitreje izvajati programe nujne pomoči v hrani za tiste, ki so že pred pandemijo covid-19 veljali za ranljive, ob tem pa upoštevati postopke za omejitev tveganja okužbe;

Prehranska varnost

9. opozarja, da pandemija ogroža prehransko varnost na podeželskih, mestnih in primestnih območjih; poudarja, da je pašništvo ekološko zdrav in okolju prijazen lokalni način proizvodnje hrane in je zato del trajnostnega prehranskega sistema; poudarja, da so pašniški živinorejci še posebej izpostavljeni motnjam v prehranski varnosti in posledicam podnebnih sprememb; meni, da jih je treba nujno podpreti, tako da se zagotovi varen dostop do lokalnih trgov med pandemijo ter čezmejna mobilnost ljudi in živine, da bodo lahko lokalno prebivalstvo še naprej oskrbovali s hrano, bogato z beljakovinami, da bodo imele njihove črede dostop do vode in pašnikov ter da bodo mobilne zdravstvene ekipe za zdravje ljudi in živali spremljale razmere in izvajale ukrepe v posameznih primerih, po potrebi pa tudi za ohranjanje javnega zdravja; poziva k denarnim nakazilom za pašniške živinorejce, da bo zadoščeno njihovim najnujnejšim potrebam, med drugim po hrani in krmu, pa tudi k temu, da se v sklopu humanitarne pomoči ponudi podpora za preživetje v obliki krme za živino, če je to potrebno;
10. poudarja, da je treba podpreti družinske kmetije in lokalna mala in srednja podjetja, zlasti v kmetijskem sektorju, da bi povečali prehransko varnost in odpornost;
11. poudarja, da je treba podpreti ukrepe agencij Organizacije združenih narodov, zlasti

Organizacije za prehrano in kmetijstvo (FAO) in Svetovnega programa za hrano (WFP), pa tudi ukrepe Rdečega križa, Rdečega meseca in mednarodnih nevladnih organizacij, katerih cilj je ublažitev lakote in izgube sredstev za preživljanje ter vzpostavitev odpornih prehranskih sistemov, kot je svetovni podatkovni instrument za hitro posredovanje informacij o humanitarnih potrebah; poudarja tudi, da je treba ponuditi pomoč pri proizvodnji hrane in dostopu do hrane, organizirati denarna nakazila in bone za hrano oziroma razdeljevanje živil in šolska kosila ter pri tem vzpostaviti povezave s sistemi socialne zaščite, ki se bodo hitro odzivali na pretrese, stabilizirati prehranske sisteme ter zagotoviti delovanje lokalnih živilskih trgov, vrednostnih verig in sistemov s poudarkom na malih kmetih in ribičih, pri čemer pa je treba izvajati sanitarne ukrepe, da se prepreči prenos covid-19; poziva tudi k odzivanju na druge krize, kot je bil napad kobilic v vzhodni Afriki, gospodarsko recesijo in konflikte; meni, da je gospodarsko okrevanje priložnost za boljše vključevanje malih kmetov in proizvajalcev na lokalne in regionalne trge ter za razvoj bolj trajnostnih načinov preživljanja; poudarja, kako pomembni sta tehnologija in digitalizacija, saj prispevata k poznavanju trga in olajšujeta dostop do njega, mala podjetja pa lahko rastejo z orodji, kot so mobilne denarne aplikacije;

12. opominja, da bo treba do leta 2050 zagotoviti varno in cenovno dostopno hrano za 10 milijard svetovnega prebivalstva, pa tudi dostojno zaposlitev in možnosti preživljanja v celotni prehranski vrednostni verigi, zaščititi najbolj ranljive podeželane, tudi domorodna ljudstva, migrante ter neformalne in priložnostne delavce, in se spopasti z izjemnim nihanjem cen hrane na državnih in mednarodnih trgih živil; se zaveda, da ima prehrana odločilno vlogo pri povečevanju odpornosti; poziva k bolj celostnemu pristopu k preprečevanju, diagnosticiranju in odpravljanju lakote in nedohranjenosti pri humanitarnih in razvojnih ukrepih, zlasti v državah, ki so najbolj izpostavljene podnebnim spremembam; poudarja, da je treba nujno razviti lokalno kmetijsko proizvodnjo za lokalno porabo, da bi zmanjšali odvisnost držav v razvoju od uvoza in izvoza ter morebitne motnje v prehranski verigi; poudarja, da bo mogoče cilja trajnostnega razvoja 1 in 2 doseči samo z večdisciplinarnim pristopom, da bo mogoče spremeniti načine proizvodnje, predelave in porabe živil ter trgovanja z njimi; v zvezi s tem poudarja, da je potrebna celostna preobrazba, ki bo pospešila pravične, varne in zdrave prehranske sisteme, pri čemer mora biti vrh OZN o prehranskih sistemih v letu 2021 prelomnica pri okrevanju po pandemiji covid-19; poziva EU, naj spodbuja trajnostnost v celotni prehranski dobavni verigi, od proizvodnje do porabe, v skladu z evropskim zelenim dogovorom in strategijo „od vil do vilic“;
13. poudarja, da je pandemija covid-19 zaostрила že tako skrajno pomanjkanje hrane v vzhodni Afriki in na Bližnjem vzhodu, ki ga je povzročil napad kobilic, saj omejitve gibanja povzročajo zamude pri dostavi pesticidov in opreme za obvladovanje kobilic; poudarja, da je potrebno tesnejše sodelovanje, da bi pomagali vzhodnoafriškim in bližnjevzhodnim državam, ki so izgubile pridelek;
14. poudarja, da različna svetovna bremena, kot so hitra rast prebivalstva, podnebne spremembe, pomanjkanje naravnih virov in spremembe vzorcev porabe, preprečujejo, da bi naši prehranski sistemi omogočali prehransko varnost in razpoložljivost za vse na družbeno in okoljsko trajnosten način;
15. poudarja, da je treba sprejeti dovolj učinkovite ukrepe za izboljšanje razmer v afriških

državah, kjer število prebivalstva hitro narašča, vse večja pa je tudi negotovost glede tega, ali bo njihovo kmetijstvo lahko pridelalo dovolj hrane, ter izvajati ukrepe za prilagoditev podnebnim spremembam;

16. meni, da manjša razpoložljivost zemljišč, degradacija tal, pomanjkanje vode in ovire pri proizvodnji hrane močno ovirajo povečanje kmetijske ponudbe in proizvodnje, vse to pa je povezano tudi z družbeno-gospodarsko in institucionalno negotovostjo v državah v razvoju;

Revščina in socialna zaščita

17. poudarja, da naj bi se skrajna revščina v svetu po pričakovanjih v letu 2020 prvič v več kot 20 letih dramatično povečala, zlasti revščina otrok, pri čemer bo pandemija covid-19 zaostрила skupni učinek konfliktov, slabega upravljanja in podnebnih sprememb ter še posebej močno vplivala na ženske in dekleta (do leta 2021 naj bi v skrajni revščini živelo dodatnih 47 milijonov ljudi), neformalne delavce in delavce migrante (ki predstavljajo četrtno svetovne delovne sile), turistični sektor ter latinskoameriška, karibska in afriška gospodarstva; poudarja, da sta glede na to skrajno krizo pomembna splošna socialna zaščita in socialni dialog; poziva Komisijo, naj skupaj s partnerskimi državami oblikuje strategije za gospodarsko okrevanje, zaposlovanje in izboljšave sistemov socialne zaščite ter se zavzame za razširitev socialne zaščite na neformalne delavce na podeželju;
18. poudarja, da je pandemija najbolj prizadela prav najbolj ranljive ljudi, zlasti begunce, notranje razseljene osebe in migrante v negotovem položaju, saj se soočajo s trojno krizo: zdravstveno, družbeno-gospodarsko in varstveno; poudarja, da so otroci, ki se selijo, še posebej ranljivi zaradi nedostopnosti osnovnih dobrin, kot so voda, sanitarne storitve, higiena, izobraževanje, zdravstveno varstvo in nega, zaradi česar so ogroženi njihov razvoj, prihodnost in zdravje;
19. poudarja, da posledice pandemije covid-19 nesorazmerno vplivajo na najrevnejše osebe in osebe v najbolj prikrajšanih, marginaliziranih in nezaščitenih socialnih kategorijah, tudi invalide, kronične bolnike, duševne bolnike in starejše, ki imajo že zdaj omejen dostop ali pa sploh nimajo dostopa do osnovne higiene in zdravljenja, ki ga potrebujejo, ter so zaradi pandemije postali še ranljivejši;

Begunci in razseljene osebe

20. poziva Komisijo, naj obravnava posebne potrebe beguncev, migrantov in notranje razseljenih oseb ter podpre vodilno načelo mrež javnega zdravja, da nihče ne bo zapostavljen, in naj humanitarnim delavcem na terenu ne onemogoča neposrednega stika s tistimi, ki jim služijo; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so begunci, migranti in notranje razseljene osebe v tej zdravstveni krizi med najranljivejšimi skupinami, saj se pogosto soočajo z bolj negotovimi življenjskimi razmerami in običajno tudi z večjimi ovirami pri dostopu do osnovnih zdravstvenih storitev kot lokalno prebivalstvo; poudarja absolutno potrebo po enakem dostopu do zdravljenja COVID-19 in drugih zdravstvenih storitev ter programov varnostne mreže za vse prizadete ljudi, ne glede na njihovo državljanstvo, pravni status, izvor, spol, spolno usmerjenost, spolno identiteto ali katero koli drugo značilnost; poudarja, kako pomembno je podpreti begunce in notranje razseljene osebe pri spopadanju z nesorazmernimi socialno-ekonomskimi

posledicami pandemije, in sicer tako, da se jim ne zagotovi samo varnosti, temveč se poveča tudi podpora za preživetje in okrepijo dejavnosti, ki ustvarjajo prihodek; poudarja, da bi si bilo treba v politikah EU prizadevati za podporo njihovem dostopu do zaposlitve, izobraževanja in državljske dokumentacije; poziva EU in države članice, naj ustvarijo pogoje, da bodo imeli otroci in mladi v begunskih taboriščih dostop do izobraževanja, vključno z možnostmi učenja na daljavo, predvsem ko gre za osnovno izobraževanje;

Krepitev zdravstvenega sektorja

21. poudarja, da je izbruh covid-19 poslabšal stalno težavo s pomanjkanjem zdravil po vsem svetu, kar ima hude posledice v državah v razvoju; poudarja, da mora biti razvojna pomoč usmerjena predvsem v zagotavljanje „horizontalne“ splošne pokritosti sistema zdravstvenega varstva s celostnim pristopom, ki temelji na pravicah, pri čemer je treba med drugim v celoti upoštevati večrazsežnostno naravo zdravja (močno povezano s spolom, prehransko varnostjo in prehrano, vodo in sanitarnimi storitvami, izobraževanjem in revščino); poziva predvsem k reviziji predlaganih ali obstoječih strategij in partnerstev za nadaljnjo krepitev in podpiranje javnih zdravstvenih sistemov v partnerskih državah, zlasti kar zadeva pripravljenost na pandemije ter organizacijo in upravljanje zdravstvenih sistemov, vključno z zagotavljanjem univerzalnega zdravstvenega varstva, cepljenjem, spremljanjem zdravja in obveščanjem (vključno s spremljanjem bolezni), usposabljanjem, zaposlovanjem in zadrževanjem zdravstvenega osebja, diagnostično zmogljivostjo in oskrbo z zdravili;
22. opozarja, da krepitev zdravstvenih sistemov ne bi smela upoštevati izključno epidemioloških učinkov pandemije covid-19 na partnerske države, temveč tudi dejavnike, kot je potreba po obvladovanju povečane podhranjenosti zaradi motenj v verigah preskrbe s hrano ali psiholoških posledic ukrepov za ublažitev izbruha covid-19;
23. spominja Komisijo, da uveljavljene partnerske organizacije EU, kot je Svetovni sklad, ponujajo dragoceno pomoč pri hitrem nakupu in dobavi osebne zaščitne opreme, diagnostične opreme in zdravil za covid-19, obenem pa imajo ključno vlogo pri vzpostavljanju in krepitvi zdravstvenih sistemov ter iskanju donatorjev;
24. poudarja, da je treba pri rednih programih imunizacije čim prej nadoknaditi zamujeno in znova omogočiti zagotavljanje drugih osnovnih zdravstvenih storitev; poziva k ustreznemu financiranju pobud, kot sta Svetovna zveza za cepiva in imunizacijo (GAVI) in koalicija za inovacije na področju pripravljenosti na epidemije (CEPI); je zaskrbljen zaradi razdrobljenega svetovnega sistema za upravljanje cepiv, ki je v rokah zunanjih izvajalcev, zaradi česar je namesto sodelovanja prišlo do konkurence na področju cepiv, diagnostike in zdravljenja; poziva EU in države članice, naj prevzamejo vodilno vlogo pri pozivih k enakemu in cenovno ugodnemu dostopu do cepiv po vsem svetu na podlagi načela svetovne solidarnosti; poziva Komisijo, naj zagotovi, da globalni odziv EU na pandemijo covid-19 ne bo ogrozil financiranja EU za druge pomembne zdravstvene programe, vključno z minimalnim začetnim svežnjem storitev za spolno in reproduktivno zdravje ter programi, namenjenimi zdravju žensk in nosečnic; poziva vse države članice in Komisijo, naj še naprej podpirajo partnerske

države pri zagotavljanju storitev, povezanih s spolnim in reproduktivnim zdravjem in pravicami, pri tem pa zagotovijo varnost skupnosti in zdravstvenih delavcev;

25. opozarja, da se je pomembno opreti na izkušnje iz preteklih zdravstvenih kriz, kot je bila epidemija ebole; v zvezi s tem poudarja, kako pomembno je sodelovati z voditelji skupnosti pri širjenju ključnih sporočil o javnem zdravju in mobilizaciji družbe; poudarja, da imajo organizacije civilne družbe ter nacionalne in mednarodne nevladne organizacije pri zagotavljanju zdravstvenih storitev najrevnejšim skupnostim ključno vlogo; priznava, da bodo te organizacije bistvene partnerice pri distribuciji cepiv proti covidu-19; poziva EU, naj podpre krepitev zmogljivosti teh organizacij;
26. poudarja vlogo zdravstvenega izobraževanja pri preprečevanju in blaženju posledic izbruha pandemije ter pri pripravljenosti na izredne razmere na področju javnega zdravja v prihodnosti; poudarja, kako koristen je šport pri blaženju posledic daljše omejitve gibanja in zaprtja šol;
27. poziva Komisijo in države članice, naj se zavežejo, da bodo cepiva in zdravljenje postalo svetovno javno dobro, ki bo dostopno vsem;
28. poudarja, da je za odziv na pandemijo covid-19 in okrevanje po njej potrebno neprekinjeno zagotavljanje osnovnih zdravstvenih storitev, vključno s prehrano; poudarja, da bi bilo treba kakovostne prehranske storitve zagotavljati kot del osnovnega zdravstvenega varstva, vključno s preprečevanjem, ocenjevanjem, diagnosticiranjem in zdravljenjem vseh oblik podhranjenosti; se zaveda, kako pomembno vlogo imajo zdravstveni delavci v skupnostih, saj gre za najbolj izpostavljene delavce, ki bi jih bilo treba podpreti, tudi z usposabljanjem;
29. poudarja, da so bile raziskave in inovacije ključnega pomena za globalni odziv na covid-19, saj so omogočile razvoj nujno potrebnih zdravil, cepiv in diagnostičnih metod; poudarja, da je treba dejavnosti na področju raziskav in inovacij usmeriti v orodja, ki delujejo v okolju z omejenimi viri, da bi omogočili resnično globalen izziv; poudarja, da so podobna prizadevanja potrebna tudi za odpravo obstoječih vrzeli v raziskavah in proizvodih za boj proti drugim epidemijam, predvsem boleznim, povezanim z revščino, in zapostavljenim boleznim, ki prizadenejo milijarde ljudi po vsem svetu, a ponujajo le omejene tržne spodbude za naložbe zasebnega sektorja, pa tudi za odpravo odvisnosti od bogatejših držav, ko gre za raziskave bolezni, ki teh držav morda ne bodo neposredno prizadele; zato poziva EU in njene države članice, naj povečajo možnosti za nadnacionalno sodelovanje med raziskovalci in spodbujajo razvoj človeškega raziskovalnega potenciala v partnerskih državah, pri čemer naj poseben poudarek namenijo ženskam;
30. podpira pomembno delo Svetovne zdravstvene organizacije in poudarja njeno osrednjo vlogo kot vodilnega in usklajevalnega organa za odzivanje na covid-19, hkrati pa priznava, da jo je treba, potem ko bo obvladana akutna kriza, reformirati, reforma pa mora med drugim zajemati tudi Mednarodne zdravstvene pravilnike;
31. poudarja, da so potrebni nujni ukrepi, večja finančna sredstva in boljše usklajevanje odzivov na ravnanje in prakso na področju higiene, saj gre za enega najpomembnejših obrambnih ukrepov za preprečevanje, zaježitev in zdravljenje covid-19; poudarja, da je potrebna zanesljiva oskrba s čisto vodo, da bodo domovi in šole ter zdravstvene

ustanove čisti, in poudarja, kako pomemben je dostop do pitne vode ter sanitarne in higienske infrastrukture, storitev in blaga, saj so ključnega pomena za krepitev odpornosti pri izbruhih bolezni v prihodnosti; poziva EU in države članice, naj v okviru odziva na covid-19 občutno povečajo sredstva za WASH in okrepijo globalno odpornost za prihodnje krize;

32. poudarja ključno vlogo, ki jo imajo organizacije pod vodstvom skupnosti in organizacije civilne družbe pri zagotavljanju zdravstvenih storitev najbolj obrobnim in prikrajšanim skupnostim; poziva Komisijo, naj poskrbi za politično, finančno in tehnično podporo organizacijam civilne družbe, ki zagotavljajo storitve v skupnosti, da bi tistim, ki ne morejo obiskati zdravstvenih domov, omogočili dostop do prilagojenih in ustreznih storitev;
33. poudarja, da je pravičnejša distribucija cepiv po vsem svetu bistvenega pomena za učinkovit boj proti širjenju covid-19 in njegovih mutacij; opozarja tudi, da bi morala biti oprema za zdravljenje covid-19 cenovno dostopna, varna, učinkovita, enostavno uporabna in splošno dostopna ter da bi morala veljati za svetovno javno dobro;

Človekove pravice, upravljanje in demokracija

34. je zaskrbljen, ker so številne vlade od začetka krize zaradi covid-19 izredne razmere uporabile za upravičevanje omejevanja demokratičnih procesov in civilnega prostora, vključno z omejevanjem humanitarnega dostopa, ter zatiranje manjšin; obsoja predvsem cenzuro, aretacije in ustrahovanje novinarjev, predstavnikov opozicije, zdravstvenih delavcev in drugih posameznikov, ki kritizirajo vlade in njihovo krizno upravljanje; v širšem pomenu opozarja na vse večji negativni vpliv covid-19 na vse človekove pravice, demokracijo in pravno državo ter zato poziva h krepitvi pomoči, političnega dialoga in podpore za vzpostavljanje civilne družbe in institucij na vseh teh področjih, s posebnim poudarkom na zagovornikih človekovih pravic in aktivistih civilne družbe;
35. ugotavlja, da raziskave na svetovni ravni kažejo, da sta stigmatizacija in diskriminacija še vedno del življenj ljudi z virusom HIV, predvsem ko gre za ključne skupine prebivalstva in ranljive skupine; spominja na ugotovitve UNAIDS, da so bili tarča negativnih predstav in dejanj tudi ljudje in skupine, povezani s covidom-19; poudarja, da so ranljive in obrobne skupine prebivalstva, kot so ljudje, ki živijo v revščini, brezdomci, begunci, migranti, spolni delavci, uživalci drog ter lezbijke, geji, biseksualci, transseksualci in interseksualci, še naprej stigmatizirane, tudi prek presečnosti virusa HIV in covid-19,
36. poudarja, da bodo skupne posledice pandemije in svetovne recesije resno ogrozile zmožnost držav v razvoju, predvsem pa najmanj razvitih držav, da dosežejo cilje trajnostnega razvoja; opozarja, da je OZN pozvala, naj se v odziv na covid-19 za države v razvoju, ki se zaradi pandemije soočajo z gospodarsko škodo brez primere, sprejme krizni sveženj v višini 2,5 bilijona USD poziva k daljnosežnemu političnemu odzivu na podlagi temeljnega načela agende 2030, po katerem nihče ne bo zapostavljen;
37. poudarja, da izredne razmere negativno vplivajo na človekove pravice in temeljne svoboščine, zato morajo biti vedno časovno omejene, ustrezno utemeljene z demokratičnimi in pravnimi postopki ter sorazmerne z izrednim stanjem, obenem pa spoštovati ustavni red in mednarodno pravo o človekovih pravicah; vztraja, da se

izredne zdravstvene razmere nikoli ne bi smele uporabljati kot izgovor za spodkopavanje pravne države, demokratičnih institucij, demokratične odgovornosti ali sodnega nadzora;

38. je zaskrbljen zaradi nasilnih napadov na humanitarno in zdravstveno osebje in objekte, pa tudi zaradi birokratskih ovir, kot so nejasne in spreminjajoče se zahteve za dostop ali omejitve v zvezi s številom delavcev in vozil v partnerskih državah; poudarja, kako pomembno je te napade in ovire še naprej obravnavati na diplomatski in politični ravni;
39. poziva Komisijo in države članice, naj podprejo parlamente, saj imajo ti še naprej dejavno vlogo pri nadzoru vladnih ukrepov za zaježitev pandemije covid-19 in ocenjevanju posledic ukrepov v javnem zdravstvu za človekove pravice; poudarja, da je zdravstveni sektor v številnih državah izpostavljen korupciji ter da je treba okrepiti odgovornost in nadzor;
40. poudarja zlasti hude posledice omejitev gibanja zaradi covid-19 in dodatno škodo, ki so jo utpele ženske, dekleta in otroci, zlasti porast nasilja na podlagi spola, vključno s pohabljanjem ženskih spolnih organov, povečanjem pojavnosti otroških porok ter zgodnejših in neželjenih nosečnosti, omejen dostop do zdravstvenih storitev, vključno s storitvami na področju spolnega in reproduktivnega zdravja ter pravic, pa tudi izpostavljenost žensk covidu-19 zaradi nesorazmerno visoke zastopanosti žensk v svetovni zdravstveni delovni sili; ugotavlja, da so ženske v številnih partnerskih državah zaposlene v feminiziranih sektorjih, na primer sektorju oblačil, ki so bili močno prizadeti; poudarja, da mora Instrument za sosedstvo ter razvojno in mednarodno sodelovanje spodbujati priložnosti za zaposlovanje žensk po krizi; poziva k ukrepom, s katerimi bi uravnotežili nesorazmerno breme oskrbe, ki ga nosijo ženske, in morebitno nazadovanje na področju varnosti, zdravja, emancipacije, ekonomske neodvisnosti in opolnomočenja ter izobraževanja, in sicer s posebnimi programi, kot sta pobuda v žarišču in akcijski načrt EU za enakost spolov III, in s preusmeritvijo evropske podpore; poziva k okrepitvi prizadevanj za boljše preprečevanje in obravnavanje nasilja v družini; poziva k smiselni udeležbi žensk pri odločitvah, ki vplivajo na njihovo zdravje in delovno življenje; poudarja, da je treba vidik spola vključiti v odziv EU na covid-19, se zavzemati za vključujoče organe odločanja in zbirati podatke, razčlenjene po spolu in starosti, za analizo po spolu;
41. poudarja, da gospodarski in socialni učinki pandemije nesorazmerno vplivajo na ženske in da obstaja tveganje, da se bo izničilo več desetletij napredka na področju enakosti spolov in krepitve vloge žensk; poziva EU in njene države članice, naj za reševanje tega izziva in trajnostno okrevanje povečajo zunanjo podporo ukrepom za krepitev glasu žensk in njihove udeležbe v procesih odločanja, izboljšanje izobraževanja in usposabljanja za ženske, odpravljanje diskriminacije pri dostopu do posojil in sprejetje zakonov proti nasilju na podlagi spola;

Odplačevanje dolga in zdravi proračuni

42. pozdravlja začasno ustavitev plačil servisiranja dolgov za najrevnejše države, ki jo je napovedala skupina G20, in se pridružuje pozivu, naj zasebni upniki in poslovne banke v državni lasti sledijo temu zgledu; poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo celovito izvajanje pobude skupine G20 za začasno opustitev dolžniških obveznosti in

novega skupnega okvira skupine G20 za obravnavo dolga, ki presega pobudo za začasno opustitev dolžniških obveznosti; poudarja, da razsežnost gospodarske in socialne krize v državah v razvoju zahteva bolj poglobljene in daljnosežne ukrepe, ter spodbuja Komisijo, naj podpre mednarodna prizadevanja na tem področju; meni, da bi bilo treba prihranjene obresti iz naslova začasne opustitve dolžniških obveznosti vlagati v zdravstveni sektor, ki je v državah v razvoju pogosto občutno premalo financiran; v zvezi s tem poziva Komisijo in države članice, naj podprejo tudi pobude na mednarodni ravni, ki predlagajo prožne mehanizme za zmanjšanje dolga, povezane z oblikovanjem partnerskih skladov v lokalni valuti za spodbujanje naložb, namenjenih doseganju ciljev trajnostnega razvoja;

43. poudarja, da so bile številne države v razvoju že pred pandemijo visoko zadolžene, kar je onemogočilo ustrezne naložbe v preprečevanje kriz, zdravstvene sisteme in socialno zaščito; poudarja, da je treba prednostno obravnavati vzdržnost dolga v partnerskih državah; poziva Komisijo, naj sprejme nove pobude za spoprijemanje z nezakonitimi finančnimi tokovi, davčnimi utajami in davčnimi goljufijami, da bi izboljšala davčne osnove držav v razvoju; v ta namen poziva EU, naj zagotovi, da bodo njeni trgovinski sporazumi, sporazumi o dvojnem obdavčevanju in sporazumi o naložbah skladni s ciljem mobilizacije domačih virov držav AKP ter da se bodo odražali v oprijemljivih in trajnostnih razvojnih rezultatih v skladu z načelom skladnosti politik za razvoj, kot je določeno v členu 208 Lizbonske pogodbe; v širšem smislu poziva k ustanovitvi svetovnega davčnega organa na ravni OZN, ki bi pomagal usklajevati davčne politike; nadalje poziva, naj se proračunska podpora nameni za osnovne univerzalne storitve, zlasti za dostop do osnovnih zdravstvenih storitev, vode in sanitarnih storitev ter odpornost; poziva Komisijo, naj za boj proti pandemiji covid-19 predvidi več podpore za najbolj ranljive države in zagotovi dostop do zdravstvenega varstva, vendar naj hkrati ne zanemari drugih izzivov, kot so skrajna revščina, varnost, dostop do kakovostnega izobraževanja in zaposlitve, demokracija, enake možnosti in podnebne spremembe;
45. poudarja, da bo manjši pritok nakazil v države v razvoju poslabšal življenjske razmere gospodinjstev, ki se za financiranje porabe blaga in storitev, kot so hrana, zdravstveno varstvo in izobraževanje, zanašajo na ta vir dohodka; zato poziva EU in donatorsko skupnost, naj odločno ukrepata in izpolnita obljubo, da bosta prispevali k zmanjšanju stroškov nakazil na vsaj 3 % oziroma jih skoraj odpravili, kot je bilo zahtevano v cilju trajnostnega razvoja št. 10;

Izobraževanje in digitalizacija

46. poudarja, da je zaradi pandemije covid-19 več mesecev ostalo brez pouka največje število učencev doslej, kar je velik korak nazaj pri prizadevanjih v izobraževalnem sektorju, zlasti pri izobraževanju deklet in žensk ter razseljenih oseb; poziva vlade, naj bo zaprtje šol le skrajni ukrep v boju proti pandemiji; podpira nadaljnje naložbe v izobraževanje in njihovo prednostno obravnavo v izrednih razmerah in drugih humanitarnih krizah; poziva, naj izobraževanje ohrani prednostno obravnavo pri porabi sredstev v okviru razvojne politike EU in naj se ustrezno upošteva socialna in kulturna vloga šol; v zvezi s tem poziva vlade, naj prednost namenijo podpori najbolj marginaliziranim otrokom in njihovim družinam, saj so ekonomske in socialne neenakosti tesno povezane s šolskim osipom in slabim uspehom že od zgodnjega otroštva, kar ogroža možnosti za zaposlitev v odraslosti; poudarja, da je pandemija

najbolj prizadela najbolj ogrožene otroke, zlasti otroke invalide in tiste, ki živijo na konfliktnih območjih; priporoča EU, naj podpre ukrepe Unicefa, in državam EU, naj si izmenjajo pristope k ohranjanju poučevanja v času krize, ter poziva EU in njene države članice, naj v svojih mednarodnih podpornih programih izkoristijo potencial učenja na daljavo (nespletne aplikacije, radio, televizija, tiskano gradivo) in digitalnega učenja, da bo imel vsak otrok možnost izobraževanja; zato podpira odprt, varen in cenovno ugoden dostop do interneta (vključno z mobilnimi podatki) ter enak dostop do digitalne tehnologije ter njene uporabe in ustvarjanja, da bi premostili digitalne razkorake, vključno z digitalnimi razlikami med spoloma in starostjo, ter da bi vključili tiste, ki so zaradi digitalne preobrazbe prikrajšani ali marginalizirani;

47. poziva, naj se kultura zaradi vrednosti, ki jo ima sama po sebi, šteje za četrti, samostojen in prečen, steber trajnostnega razvoja, skupaj z družbeno, gospodarsko in okoljsko razsežnostjo; poziva EU, naj kulturno trajnost vključi v vse ravni razvojnega sodelovanja, kulturno razsežnost pa naj sistematično vključuje v pogajanja o pridružitvenih sporazumih ter v celoten sklop svojih zunanjih odnosov in instrumentov zunanje politike;
48. poudarja pomen vseživljenjskega učenja in prekvalifikacije, tudi dolgoročno po pandemiji covid-19, saj bosta glede na hiter tehnološki razvoj postala ne le splošna praksa, temveč tudi nujnost za delovno aktivne državljane;
49. poudarja, da je treba učiteljem zagotoviti podporo in priznanje, saj je pandemija še bolj izpostavila njihovo ključno vlogo pri izobraževanju in krepitvi aktivnega državljanstva; poudarja, da je treba vlagati v usposabljanje učiteljev, da bi jih ustrezno pripravili na nove modele učenja, kot sta e-učenje in kombinirano učenje, saj je to pogoj za nemoteno izobraževanje v razmerah, ko učenje s fizično prisotnostjo ni možno;
50. poudarja vlogo neodvisnih medijev pri spodbujanju kulturne raznolikosti in medkulturnih kompetenc ter potrebo po njihovi krepitvi, saj so vir verodostojnih informacij, zlasti v času krize in negotovosti;
51. opozarja, da je pandemija močno prizadela kulturno in ustvarjalno industrijo, objekte svetovne dediščine, nesnovno kulturno dediščino in turizem, povezan s kulturno dediščino, po vsem svetu, zlasti v najmanj razvitih državah, kjer so ti sektorji še posebej ranljivi; poziva EU in njene države članice, naj tem sektorjem zagotovijo finančno pomoč v okviru razvojnega sodelovanja, in sicer z namenskimi sredstvi glede na tematske in geografske prednostne naloge ter s tehnično pomočjo, vključno s pobudami za digitalno podporo, da se ublažijo negativni učinki omejitev gibanja in izkoristijo sinergije med lokalnimi vladami, kulturnimi organizacijami in nevladnimi organizacijami na eni strani ter delegacijami EU in čezmorskimi vejami kulturnih ustanov držav članic na drugi strani;
52. poudarja, da se je v zadnjem desetletju delež izobraževanja v skupni razvojni pomoči stalno zmanjševal; poziva države članice, naj do leta 2024 namenijo 10 % svoje uradne razvojne pomoči izobraževanju, do leta 2030 pa 15 %, vključno z naložbami v digitalno izobraževanje, infrastrukturo in povezljivost, da bi odpravile digitalni razkorak, ki povečuje socialno-ekonomske prikrajšanosti;

Odpornost

53. poudarja, kako pomembno je izmenjati primere dobre prakse s partnerskimi državami in jih podpirati (vključno z razvojem zmogljivosti njihovih lokalnih in regionalnih uprav) ter z lokalnimi organizacijami civilne družbe in jih podpirati pri opredelitvi pomanjkljivosti, razvoju mehanizmov za preprečevanje kriz in odziv nanje ter pri zaščiti kritične infrastrukture, da bodo v prihodnosti bolj pripravljene na raznovrstne sistemske pretrese; nadalje poudarja, kako pomembno je sprejeti pristop „eno zdravje“ na vseh ravneh, od vladne do krajevne, da se prepreči zoonoze ali bori proti njim; je zaskrbljen, da se bodo težave v zvezi s koronavirusno krizo dodatno zaostriale s pojavom izrednih vremenskih dogodkov, ki jim botrujejo podnebne spremembe, kar bo še povečalo pritisk na nacionalna gospodarstva, delovanje držav in zagotavljanje humanitarne pomoči; zato zahteva, da strategija za oživitev gospodarstva sledi ciljem agende za trajnostni razvoj do leta 2030 in Pariškega sporazuma o podnebnih spremembah; poleg tega meni, da bi morali ukrepi za oživitev gospodarstva utreti pot v prihodnost, ki bo brezogljiva in odporna na podnebne spremembe, ter poziva k podpori za ohranjanje sort semen pod okriljem Mednarodne pogodbe o rastlinskih genskih virih za prehrano in kmetijstvo, da bi skupnostim pomagali obnoviti sorte po katastrofah, ki jih bodo povzročile podnebne spremembe;
55. meni, da pandemija nudi priložnost za boljšo obnovo, ki bi jo morale podpirati tudi humanitarne in razvojne politike EU v partnerskih državah; zlasti poudarja, da je treba države v razvoju podpreti pri doseganju napredka v digitalnem gospodarstvu na področjih, kot so zdravstvo, izobraževanje in druge javne storitve; pozdravlja odprtje vozlišča Digital4Development (D4D) v decembru 2020 in spodbuja EU, naj si še naprej prizadeva za digitalizacijo v partnerskih državah, tudi s spodbujanjem naložb zasebnega sektorja;
56. poudarja, da gre pri odpornosti v končni fazi za splošno pripravljenost in sposobnost prilagajanja novim okoliščinam; v zvezi s tem poudarja, da so skupnosti, ki si prizadevajo za lastne rešitve, prilagojene njihovim posebnim okoliščinam, bolj vpete v ponovno obnovo in so po izhodu iz krize močnejše; poudarja, da se bodo odnosi med EU in državami v razvoju okrepili in postali bolj odporni, če bomo sedanjo krizo premagovali v duhu solidarnosti z našimi partnerji;
57. poudarja, da bi lahko imele naložbe zasebnega sektorja pomembno vlogo pri gospodarskem okrevanju in doseganju ciljev trajnostnega razvoja glede na povečane potrebe, ki jih je ustvarila pandemija; poziva, naj se v okviru prizadevanj za okrevanje in krepitev odpornosti dodatno preuči vloga zasebnega sektorja in kombiniranega financiranja;
58. poudarja, da so pandemije pogosto živalskega izvora; zato poudarja, da je treba podpreti izobraževalne programe v zvezi z nevarnostjo lova in trgovanja z divjimi živalmi ter strožjim varstvom in obnovo ekosistemov in habitatov ter se spoprijeti z izzivi, ki jih prinaša industrijsko kmetijstvo; poziva k večji podpori partnerskim državam pri preprečevanju divjega lova in trgovine z divjimi živalmi, pri čemer je treba zlasti zagotoviti vključenost lokalnih skupnosti v zaščito prostoživečih vrst; meni, da je treba več sredstev EU nameniti za raziskave o povezavah med zdravjem ljudi, zdravjem živali in ekosistemi, da bi povečali pripravljenost za odziv na prihodnje zdravstvene krize, ki jih povzročajo virusne mutacije zoonotskega izvora;

59. meni, da mora odpornost proti prihodnjim javnozdravstvenim krizam temeljiti tudi na rednih raziskavah bolezni, ki povzročajo smrtonosne izbruhe v državah v razvoju; obžaluje, da trenutno ni dovolj raziskav o razvoju cepiv, ki učinkovito preprečujejo bolezni, ki se ponavljajo v državah v razvoju, kot sta malarija ali zika; poziva EU in njene države članice, naj financirajo več raziskav za razvoj cepiv, ki bodo preprečila prihodnje izbruhe takšnih bolezni;
60. poudarja, da morata biti proizvodnja in distribucija hrane tudi v času krize absolutna prednostna naloga; meni, da bi bilo treba zmanjšati odvisnost od zunanjih virov hrane, rastlin, semen in gnojil, hkrati pa povečati lokalno in raznoliko kmetijsko proizvodnjo; v zvezi s tem pozdravlja podporo EU agroekologiji, ki jo je treba še okrepiti; poziva k podpori za izmenjavo znanja o novih, starih in odpornejših agroekoloških semenih;
61. poziva, da so države v razvoju zgodovinsko gledano bolj izpostavljene zunanjim pretresom zaradi omejenih izvoznih osnov in manj raznovrstnih gospodarstev; zato poudarja, da je eden od njihovih glavnih izzivov vzpon v svetovni vrednostni verigi prek gospodarske diverzifikacije in prehod z izvozno usmerjenega proizvodnega modela na razvoj, ki temelji na domačih in regionalnih trgih; v zvezi s tem poudarja ključno vlogo regionalnega gospodarskega sodelovanja, domače industrijske politike in spodbujanja naložb za povečanje nacionalne ali regionalne avtonomije pri proizvodnji osnovnih dobrin in storitev; zato meni, da je treba nujno izkoristiti financiranje in poslovne prakse, da bi spodbudili vključevanje standardov trajnosti v celotno naložbeno verigo; poudarja, da je obvezno skrbno ravnanje podjetij na področju človekovih pravic in varstva okolja nujen pogoj za preprečevanje in blažitev prihodnjih kriz ter za zagotavljanje trajnostnih vrednostnih verig;
62. poudarja, da morajo biti naložbe v ukrepe za okrevanje odgovorne in v skladu s prostovoljnimi smernicami Odbora za svetovno prehransko varnost o prehranskih sistemih in prehrani za odgovorno upravljanje zemljiške posesti, ribištva in gozdov v okviru nacionalne prehranske varnosti ter njenimi načeli za odgovorne naložbe v kmetijstvo in prehranske sisteme, da bi se ublažile podnebne spremembe in okrepila odpornost ranljivih skupin prebivalstva;
63. poziva EU, naj bolje vključi otrokove pravice v boj proti podnebnim spremembam in v svoje ukrepe za spodbujanje odpornosti in pripravljenosti na nesreče neposredno v socialnih sektorjih, kot so izobraževanje, zdravje, voda, sanitarna oskrba in higiena, prehrana ter socialna zaščita in zaščita otrok;

Povezava med humanitarno pomočjo, razvojem in mirom

64. poudarja, da mora biti v nestabilnih državah izvajanje povezave med humanitarnim delovanjem, razvojem in mirom prednostna naloga pri načrtovanju instrumenta za sosedstvo ter razvojno in mednarodno sodelovanje – Evropa v svetu; poziva generalne direktorate Komisije ECHO, INTPA in NEAR, naj po možnosti izvajajo dopolnilne programe, prilagojene lokalnim razmeram in lokalnim priložnostim, da bi vzajemno okrepili različne vidike povezave;
65. poudarja, da je treba pri opredeljevanju in izvajanju odziva na koronavirusno krizo sodelovati z lokalnimi skupnostmi in organizacijami civilne družbe; poudarja vlogo evropske solidarnostne enote pri podpiranju organizacij civilne družbe na terenu, ki

nudijo pomoč ljudem v stiski;

66. poziva h okrepitvi vloge lokalnih skupnosti in k njihovem sodelovanju pri humanitarnih in razvojnih ukrepih, skupaj z lokalnimi organizacijami civilne družbe, vključno s cerkvami, verskimi organizacijami in drugimi lokalnimi predstavniki;
67. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje predsedniku Evropskega sveta, Svetu, Komisiji, podpredsedniku Komisije/visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic, vladam in parlamentom držav Afriške unije, generalnemu sekretarju OZN ter Svetovni zdravstveni organizaciji.

INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU

Datum sprejetja	19.4.2021
Izid končnega glasovanja	+: 16 -: 2 0: 8
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Anna-Michelle Asimakopulu (Anna-Michelle Asimakopoulou), Hildegard Bentele, Dominique Bilde, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Ryszard Czarnecki, Gianna Gancia, Charles Goerens, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Pierfrancesco Majorino, Erik Marquardt, Norbert Neuser, Janina Ochojska, Christian Sagartz, Marc Tarabella, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo, Chrysoula Zacharopoulou, Bernhard Zimniok
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Barry Andrews, Caroline Roose, Patrizia Toia

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V PRISTOJNEM ODBORU**

16	+
PPE	Anna-Michelle Asimakopulu (Anna-Michelle Asimakopoulou), Hildegard Bentele, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Janina Ochojska, Christian Sagartz, Tomas Tobé
S&D	Mónica Silvana González, Pierfrancesco Majorino, Norbert Neuser, Marc Tarabella, Patrizia Toia
RENEW	Barry Andrews, Catherine Chabaud, Charles Goerens, Chrysoula Zacharopoulou

2	-
ID	Dominique Bilde, Bernhard Zimmermann

8	0
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Erik Marquardt, Caroline Roose
ECR	Ryszard Czarnecki, Beata Kempa
The Left	Miguel Urbán Crespo
N.I.	Antoni Comín i Oliveres
ID	Gianna Gancia

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani